

Jenei Gyula

MINT ŐSEMBER

mint őseember, kit barlangba vert eső,
 hideg, borzongva húzódom ösztönöm
 mélyire: a füstös falakon az ürdüngi
 láng hatalmas árnyékot vet: játszik,
 fejtetőre állítja a szorongást: akár
 gyerekkoromban - amikor elfenekelt
 anyám -, nem jön hang a torkomon!
 pedig lárma van bennem, de miként
 a kövek: csend vagyok, a pillanatot
 felnyársalják az öröklétbe fagyott
 fordított sztalaktitok; s hogy ki szeretett,
 s miért nem, legyen madárlátta
 titok. mint őseember, kit
 ideges ismeretlen igéz, új
 tereket teremtek, megszokom
 a borzongást, belakom a csendet.
 megválogatom mozdulataimat.
 mindegyik hozzád képest létezik.
 rebbenéseidet lesem.
 ahogy játszol, arcomhoz nyúlsz.
 ahogy félelmeimet figyeled.

ŐSZI ZSALUK

álmos füst fekszik a kerteken.
 valahol égetnek: száraz avart,
 elsárgult nyarat. egy kései rózsza
 dérmarta vörös fejével biccent,
 amikor befordulok a sarkon:
 jöttél, ismerős idegen? halkan
 nyávog a kapuvas, elmarad
 a kutyacsaholás. üres a ház.

csak az őszi ül a gangon
 egérszín zsaluk alatt:
 fáradtan int,
 s szél kavar a lábam elé
 örvényt zörgő levelekből, málló
 vakolat porából, múltból.
 a tűnődő délután verebet reppent
 a lugasba. madárszemben szemléli
 összezsugorodott arcát a ház:
 mintha hazajöttem volna,
 de sosem jártam itt.
 a kilincs hűvös, bent félhomály.

FELHŐK ÉS ÉVSZAKOK

a sarokról még visszanezhetsz
 szolongathatsz ájult nyarakat
 hóesések évada jön
 izzadt ölü lányoké
 arctalan de kiszámítható
 mint sapkád a bojt
 ólomszín felhők az égen
 fáj amikor homlokod beléjük vered
 valahol sziréna szól
 őszi szital fényt a neonlugasok közé
 a fáradt levelek megadják magukat
 a gravitációnak
 átléped őket
 ahogy az évszakok átlépnék téged
 férfiak jönnek szemben
 nők
 elidőznek szemedben
 mintha ismerős lenne egy-egy mozdulat
 kérdőjellel görbült találkozás
 kis csehókba bújnál magad elől
 meghúzódnál egy pohár italban
 káromkodásban
 valakinek a mosolyában
 hogy ne legyél egyedül